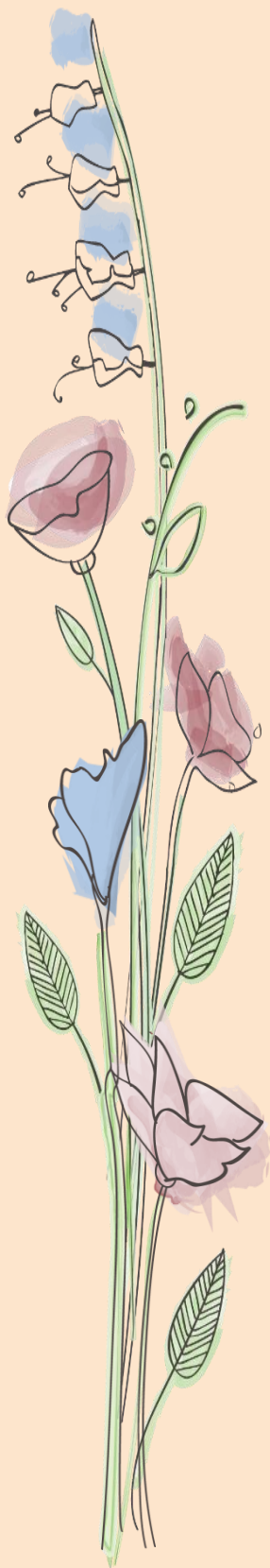

Μικρό μου όμορφο χωριό Χωριό μου

Μικρό μου όμορφο χωριό Χωριό μου
πως κατάντησες μέσα σε λίγα χρόνια.
Τα καρποφόρα στέγνωσαν χορτάρισαν τα αλώνια.
Τα νιάτα όλα φύγανε πήραν τους πέντε δρόμους
Κι αφήσαν πίσω στο χωριό πέντε γερόντους μόνους.
Μικρό μου όμορφο χωριό, χωριό μου αγαπημένο
Πάντα σε συλλογίζομαι στην ξενιτιά που μένω
Θέλω ακόμα μια φορά τα μάτια μου πριν κλείσω
Τα πλάγια τις βουνοκορφές χωριό μου να περπατήσω
Να βγω στην πιο ψηλή κορφή κι εκεί φωνή να κράξω
Μα πως θα αντέξω βρε χωριό να μην αναστενάξω
Αποσταμένος μια φορά, ξένος σας φτάσω στο χωριό
Εκεί ράχη του Αι Θανάση να ξαποστάσω θα σταθώ
Για να αγναντέψω γνώριμα παλιά μου μονοπάτια
Θα κάτσω να τα καλοειδώ να τα χορτάσω μόνο
Για να γνωρίσω τη χαρά το δάκρυ και τον πόνο
Θα πάρω στρατί στρατί που πάει το πατρικό μου
Στον τόπο που γεννήθηκα στο σπίτι το δικό μου
Θέλω την πόρτα του σπιτιού μόνος μου να χτυπήσω
Τις πίκρες και τα βάσανα να τα αφήσω πίσω
Θέλω να βρω την μάνα μου κουλούρα να ζυμώνει
Να ανοίξει η δόλια μου καρδιά τα αχείλι να γελάσει
Κι η δόλια μάνα να χαρεί, τις πίκρες να ξεχάσει
Κι αν με ρωτήσει η μάνα μου, πως πέρασες στα ξένα
Αυτά μανούλα μου γλυκιά, δεν ήτανε για μένα.

Σταθούλα Φωτίου